

РЕШЕНИЕ

№ 237

гр. Шумен, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диана К. Георгиева

при участието на секретаря В. П. И.
като разгледа докладваното от Диана К. Георгиева Административно наказателно дело № 20213630201310 по описа за 2021 година

Производство по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 27-0001377/14.07.2021г. на Директор на Дирекция “ИТ” гр. Шумен, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ във връзка с чл.413, ал.2 от КТ на „Р.“ ООД, с ЕИК 114629417, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, ул. Хан Крум № 9, ет.2, ап.10, представлявано от Ч.Р.К., с ЕГН ***** е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева. В жалбата си до съда жалбоподателя твърди, че са налице множество нарушения на материалния и процесуален закон и моли съда да отмени наказателното постановление. Алтернативно моли за намаление размера на имуществената санкция.

В съдебно заседание, жалбоподателя редовно призован изпраща упълномощен представител, който изцяло поддържа жалбата, излага подробни доводи в пледоарията и моли за присъждане на разноски.

Въззиваемата страна редовно призована изпраща процесуален представител, който оспорва жалбата. Представя подробни писмени бележки и моли за юрисконсултско възнаграждение в случай, че НП бъде потвърдено.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество жалбата е **частично основателна**, поради следните правни съображения:

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи следното от фактическа страна: На 03.06.2021г. около 11,00 часа, свидетелите В. В. Р. и ПЛ. В. С. – инспектори в Дирекция „ИТ“ гр. Шумен извършили проверка на строителен обект – строеж на цех за производство на велпапе в Индустриален парк гр. Шумен. Свидетелите констатирали, че на обекта се извършвали пробивни работи на височина 5 метра от двама работници на „Р.“ ООД гр. Плевен. Единият от общите работници - Б.Г.П. извършвал пробивните работи от височина от позиционирана подвижна работна площадка стрелови тип с рег. № 227ПС1287. Тази подвижна работна площадка стрелови тип се управлявала от работника Б.П., който работел на нея, т. е. пулта бил при него. Двамата работници попълнили и подписали декларации по чл.402 от КТ, в която декларирали какво извършват. Б.П. декларирал, че управлява тази подвижна работна площадка стрелови тип и че няма документ за правоспособност, като другия работник – М.И. също декларирал факта, че подвижната работна площадка се управлява от колегата му Б.П.. Свидетелите Р. и С. установили, че подвижната работна площадка стрелови тип била наета от подизпълнителя „Микс Констръкшън“, които са извикали двамата работници да извършат тази дейност. На 14.06.2021г. била приключена проверката с Протокол № ПР2118391, подписан и връчен на представляващия „Р.“ ООД гр. Плевен. С протокола за извършена проверка били констатирани няколко нарушения, като в т. 7 е визирано, че работодателя е допуснал на 03.06.2021г. в 11,00 часа до работа като машинист на подвижна работна площадка, общия работник Б.Г.П. без същият да притежава изискваната за това правоспособност – машинист на подвижна работна площадка стрелови тип.

Предвид така констатираното нарушение, на същия ден 14.06.2021г., свид. В. В. Р. съставила на „Р.“ ООД гр. Плевен, акт за установяване на административно нарушение № 27-0001377, като вписала, че с горното деяние е нарушен чл.281, ал.3 от КТ във връзка с чл.3 от Наредба № 1 за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професии по управление на товароподемни кранове и подвижни работни площадки. Актът бил връчен на управителя Ч.Р.К., който го подписал без възражения. В законоустановения срок възражения не били депозираны. Въз основа на така съставения акт и на материалите съдържащи се в административно-наказателната преписка Директор на Дирекция “ИТ” гр. Шумен е издал НП № 27-0001377/14.07.2021г., с което на основание чл.416, ал.5 от КТ във връзка с чл.413, ал.2 от КТ на „Р.“ ООД, с ЕИК 114629417, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, ул. Хан Крум № 9, ет.2, ап.10, представлявано от Ч.Р.К., с ЕГН ***** е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева, за това, че работодателя при осъществяване на дейността си е допуснал на 03.06.2021г. в 11,00 часа до работа на строеж „Цех за производство на кашони от велпапе и склад – кв.16 в Индустриален парк гр. Шумен“ като „машинист на подвижна работна площадка“ общия работник Б.Г.П. без същия да притежава изискваната за това, правоспособност – машинист на подвижна работна площадка стрелови тип, с което е нарушил чл.281, ал.3 от КТ и чл.3 от Наредба № 1 за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на

професии по управление на товароподемни кранове и подвижни работни площадки.

Гореописаната фактическа обстановка се потвърждава от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели - свид. В. В. Р. - участник в проверката и актосъставител и свид. ПЛ. В. С. - участник в проверката и свидетел при съставяне на акта, както и от всички останали събрани по делото, писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът констатира от правна страна следното: В хода на административно – наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на представляващ жалбоподателя. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл.57 от ЗАНН. Административно-наказателното производство е започнало с редовно съставен акт, съдържащ всички минимално изискуеми по смисъла на чл.42 от ЗАНН реквизити, Същият е предявен и връчен на представляващ жалбоподателя. В НП също се съдържат всички минимално изискуеми по силата на чл.57 от ЗАНН реквизити. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

Административно – наказателната отговорност на дружеството е ангажирана на основание чл.413, ал.2 от КТ за нарушение на чл.281, ал.3 от КТ и чл.3 от Наредба № 1 за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професии по управление на товароподемни кранове и подвижни работни площадки.

Съобразно чл.281, ал.1 от КТ всички работници и служители се инструктират и обучават по безопасните методи на работа. В чл.281, ал.3 от КТ е предвидено задължение машините, другите съоръжения и технологичните процеси с повишена опасност да се обслужват само от правоспособни работници и служители, като правоспособността се урежда със специални наредби. Съгласно чл.3 от Наредба № 1 за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професии по управление на товароподемни кранове и подвижни работни площадки, подвижните работни площадки могат да се управляват само от лица, които са придобили или на които е призната правоспособност за упражняване на професията „машинист на подвижни работни площадки“ по реда на наредбата.

В §1 т.2 от ДР на Наредбата се съдържа дефиниция на понятието "работодател", видно от която същата е с по-широко съдържание от тази по §1 т.1 от ДР на КТ, като приравнява към работодател по смисъла на КТ и всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за предприятието, кооперацията или организацията. Дружеството - жалбоподател категорично се явява работодател по смисъла на §1 т.2 от ДР на Наредбата, както и §1 т.1 от ДР на КТ.

Видно от приобщените по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира за безспорно установено, че работодателя е допуснал до работа като машинист на подвижна работна площадка, назначения като „общ работник“ Б.Г.П., който не притежава изискваната за тази дейност, правоспособност. От представеното заверено копие на Трудов договор № 10 от 14.06.2007г., лицето Б.Г.П. е назначен на длъжност „общ работник“ в „Р.“ ООД гр. Плевен. Видно от Декларация на основание чл.402 от КТ, попълнена и подписана на 03.06.2021г. от работника Б.Г.П., него ден е пристигнал на обекта и пробивали на колоните дупки в горния край – на 5 метра и за целта използвали вишка, стрелови тип, която той управлявал и няма издаден документ за правоспособност. От попълнената и подписана от работника М.П.И., Декларация на основание чл.402 от КТ, на 03.06.2021г. с колегата Б. пробивали дупки на колони на височина 5 м., като колегата му управлявал вишката. До края на проверката, а и след това не е представен документ, доказващ придобита правоспособност или призната такава за упражняване на професията машинист на подвижни работни площадки на работника Б.П..

Въз основа на установеното настоящият съдебен състав намира, че доколкото назначеният на длъжност „общ работник“ Б.Г.П., на 03.06.2021г. е допуснат да работи като машинист на подвижна работна площадка, без да притежава изискваната за това правоспособност е осъществено нарушение на чл.281, ал.3 КТ във връзка с чл.3 от Наредба № 1 за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професии по управление на товароподемни кранове и подвижни работни площадки.

Поради изложеното съдът намира, че в конкретния случай жалбоподателят, в качеството му на работодател като е допуснал на 03.06.2021г. на строителния обект в гр. Шумен, Индустриален парк, общия работник Б.Г.П. да управлява подвижна работна площадка без да притежава необходимата за тази дейност, правоспособност, действително е осъществил от обективна и субективна страна състава на визираното в чл.281, ал.3 от КТ и чл.3 от Наредба № 1 за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професии по управление на товароподемни кранове и подвижни работни площадки.

В административно-наказателната разпоредба на чл.413, ал.2 от Кодекса на труда е предвидено, че работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лв.

Съдът намира за неоснователни изложените в съдебно заседание доводи за нарушение на материалния закон и липса на осъществено нарушение на КТ от страна на процесуалния представител на жалбоподателя. Действително в чл.120 от КТ е предвидена възможност за работодателя при производствена необходимост, както и при престой да възлага на работника или служителя без негово съгласие да извършва временно друга работа в същото или друго предприятие, но промяната се извършва в съответствие с квалификацията и здравословното състояние на работника или служителя. В настоящият случай общия работник Б.П. не е притежавал правоспособност за управление на подвижна

работна площадка, за да му бъде възложена тази дейност в хипотезата на чл.120, ал.1 от КТ. Не е констатиран и доказан непреодолими причини, поради които да е налице изключението по чл.120, ал.3 от КТ.

В същото време обаче, съдът намира, че административно-наказващият орган не е индивидуализирал правилно наказанието. Наложил е наказание в размер над минимума, предвиден в закона, без да изложи конкретни мотиви и съображения в тази насока. Следвало е при преценка на размера на имуществената санкция да бъдат изложени мотиви относно степента на обществена опасност на конкретното нарушение, които са мотивирали органа да наложи именно санкция в посочения от него размер и защо счита, че именно такава санкция би изпълнила ролята на индивидуалната и генерална превенция. По делото липсват данни за други извършени нарушения на трудовото законодателство. Ето защо съдът намира, че в настоящия случай е законосъобразно и правилно на дружеството - жалбоподател да бъде наложена имуществена санкция в размер на предвидения в разпоредбата на чл.413, ал.2 от КТ минимум, а именно "имуществена санкция" в размер на 1 500 лева. В тази връзка съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде изменено в посочения по-горе смисъл.

Съдът намира за неоснователно твърдението, изложено в жалбата, че процесното нарушение съставлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Настоящия съдебен състав счита за необходимо да отбележи, че процесното нарушение не съставляват маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, доколкото такива са нарушенията, които се отличават с по-ниска обществена опасност от обичайните нарушения от същия вид /арг. от чл.93, т.9 от НК, във вр. чл.11 от ЗАНН/, а процесното нарушение не се отличава с по-малка тежест от обичайните нарушения от този вид. За формирането на извода за маловажност на случая е необходимо наличието на някакви особени извинителни обстоятелства около извършването на деянието, във връзка с които тежестта на нарушението да бъде оценена като по-малка от типичната, като в настоящия случай няма данни за наличие на подобни обстоятелства.

Предвид направеното искане от страна на процесуалния представител на административнонаказващия орган за присъждане на юрисконсулско възнаграждение, съдът съобрази, че съгласно разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН /обн. ДВ, бр. 24/29.11.2019г., в сила от 03.12.2019г./, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноски по реда на АПК. В настоящият случай жалбоподателя е поискал разноски, както и административно-наказващият орган. По делото е приложено пълномощно и договор за правна защита и съдействие, от което е видно, че дружеството-жалбоподател е заплатило адвокатско възнаграждение в размер на 490 лева. Относно размера на разноските разпоредбата на чл.63, ал.5 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /както е в случая за Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Шумен/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка, както и

чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение на юрисконсулта, представляващ административнонаказващия орган в размер на 80 лева. Според нормата на чл.144 от АПК за неуредените в този дял въпроси се прилага ГПК. Според чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК заплатените от ищеца разноси по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска, а съгласно ал.3 на чл.78 от ГПК – ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноси съразмерно с отхвърлената част от иска. Предвид изхода на делото – изменение размера на наложеното административно наказание, разностите следва да бъдат определени съразмерно и за двете страни.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 27-0001377/14.07.2021г. на Директор на Дирекция “ИТ” гр. Шумен, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ във връзка с чл.413, ал.2 от КТ на „Р.“ ООД, с ЕИК 114629417, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, ул. Хан Крум № 9, ет.2, ап.10, представлявано от Ч.Р.К., с ЕГН ***** е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл.281, ал.3 от КТ и чл.3 от Наредба № 1 за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професии по управление на товароподемни кранове и подвижни работни площадки, като **намалява** размера от 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева.

ОСЪЖДА „Р.“ ООД, с ЕИК 114629417, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, да **заплати** по сметка на Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Шумен сумата в размер на 48 /четиридесет и осем/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.37, ал.1 от ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съобразно изменения размер на имуществената санкция.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Шумен да **заплати** на „Р.“ ООД, с ЕИК 114629417, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, ул. Хан Крум № 9, ет.2, ап.10, представлявано от Ч.Р.К., с ЕГН ***** сумата от 294 /двеста деветдесет и четири/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение, съобразно изменения размер на имуществената санкция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ШАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено

Съдия при Районен съд – Шумен: _____